Sybil Van Antwerpová
Farney Rd. 17
Arnold, Maryland 21012
USA

18. júla 2012

Syb,
Francúzsko je nádherné! Nevieš, o čo prichádzaš. Stewart celé dni polihuje v plavkách, číta si časopisy a večer varí. Je to raj na zemi. Pravidelne píšem pre *Times*, každý deň jazdím na bicykli (ale len takým pohodovým tempom, nemysli si, že to ženiem za hranicu svojich síl) a vždy poobede pešo zájdem do obchodu po čerstvý chlieb a syr. Znovu je zo mňa štíhly chlap, a to napriek tunajšiemu jedlu a vínu.

Sivá sa ti bude hodiť (hádam ti odrastú do striebristej), ale neostrihaj si ich v tom istom období, bol by to priveľký šok. Ja by som ti najskôr odporučil zostrih po plecia.

Poznámky na Fionino manželstvo si radšej nechaj pre seba, keď sú vaše vzťahy už aj tak napäté – veď aj tvoje manželstvo skončilo na kope hnoja a nepomohlo ani to, že si sa vracala z práce každý deň presne o šiestej. Doba sa zmenila a dnes už má mnoho žien deti aj po štyridsiatke.

Tá fotka je skvelá, ďakujem. Zarámoval som si ju, vystavil ju v salóniku a všetci priatelia mi ju chvália. Pre môj prízvuk mi takmer neveria, že som Ír. Keď sa nad tým zamyslím, tak to vskutku znie neuveriteľne – z dvoch sirôt sa len tak stali Stoneovci a zrazu sme žili v dome so služobníctvom. Skutočne ako z rozprávky o tom, ako sa z otrhancov stali boháči. Na deväťročnú tam pôsobíš veľmi rozumne, no zároveň seriózne, tak ako vždy. S tým elegantným účesom po bradu, mokasínami a v rozkošnom svetríku vyzeráš ako bábika, ale pritom sa tváriš smrteľne vážne, no poviem ti,

idem z toho kontrastu do kolien! A ten ostražitý pohľad, aj stisnuté drobné pery. Mám pocit, že si ťa úplne jasne pamätám ako dieťa, ale to predsa nie je možné. Poznám ťa tak iba z fotografií.

Budúci týždeň idem do Paríža na pár predstavení.
Objímam ťa.

Felix

A zabudol som sa spýtať, s autom je všetko v pohode?

Rosalie Van Antwerpová
Orange Lane 33
Goshen, Connecticut 06756

10. augusta 2012

Milá Rosalie,
nedočkala som sa od teba odpovede na posledný list a nemôžem čakať navždy. Rozumiem však, že vedieš rušnejší život ako ja, tak sa teda pokorím a píšem ti znovu. Dorazil už Paulovi nový vozíček? A ako všetko zvláda Lars?

Neuveríš, čoho som sa dožila od svojich nevďačných potomkov. Spomínala som ti, že sa mi prihodila menšia dopravná nehoda. Všetko je už vyriešené a aj tak už bol čas na modernejšie auto, takže teraz jazdím na novom Volkswagene Beetle (je krásne červený, vyzerá ako model z budúcnosti), no asi mesiac po tejto udalosti som dostala email od dcéry. Momentálne nie je v Londýne, ale dokonca v Sydney, takže mi email prišiel do schránky o štvrtej ráno, no pointou je, že Z OPAČNEJ STRANY ZEMEGULE sa od svojho brata dopočula o autonehode a má pre mňa plné priehrštia dobrých rád, napríklad že by som mala predať dom (ktorý považuje za starý a nemoderný) a presťahovať sa do domova dôchodcov. Naznačila aj čosi o mojej finančnej zabezpečenosti (a presne PRE TOTO som deťom nikdy nepovedala, koľko peňazí mám odložených). Očividne to rozoberali za mojím chrbtom. Vlastne s Guyom sme rozhodovali o jednom prípade, neviem už presne kedy, asi koncom osemdesiatych rokov, v ktorom žena len o niečo staršia odo mňa žalovala vlastné DETI, pretože ju ošialili, aby predala dom, a presťahovali ju na miesto, ktoré sa viac ponášalo na bláznec než na domov pre seniorov. Po záchodoch pobehovali

krysy a podobne. Bolo to pre ňu ozajstné peklo. Doteraz si ju viem vybaviť, volala sa Elizabeth Franklinová, bola to útla žena a na lavici svedkov nám musela ukazovať, ako jej kabelku v noci obhrýzli potkany. Ohavné. Mohla by som prežiť dvadsať životov a ani v jedinom z nich by mi nenapadlo, že by som takto mohla dopadnúť ja so svojimi deťmi. Určite ťa zaujíma, čo som Fione odpovedala: nič. Už sa vrátila zo Sydney a minulý týždeň mi volala – videla som, že volá, a nechala som to prevziať odkazovú schránku. Je drzá ako opica, toľko jej uznám. Má takú guráž, že by potopila aj Titanic. No vieš si to predstaviť? S mojím životom už nemá vôbec nič spoločné, priam akoby žila na inej planéte. Stretávame sa raz za rok, aj to iba ak sa na mňa usmeje šťastie, a teraz mi bude radiť, aby som sa presťahovala do úplne nového domova dôchodcov vo Falls Church! Nuž, nič také nehodlám spraviť.

Z iného súdka, poviem ti, že keď som dočítala Zem divov, napísala som Ann Patchett a včera ráno som si v schránke našla odpoveď – rozkošnú pohľadnicu so psom. Vždy ma poteší, keď sa mi ozvú späť. Momentálne čítam Rez do živého od Abrahama Verghesa (musela som si vyhľadať, ako sa píše jeho priezvisko). Je to veľmi dlhé. A čo čítaš ty?

S láskou

Sybil